

Nautus' aanpak voor constructieve bijeenkomsten over asielzoekers en statushouders

MINDER WEERSTAND, MEER BEGRIP, MEER DRAAGVLAK

Veel bijeenkomsten over de opvang van asielzoekers of de huisvesting van statushouders verlopen moeizaam. Hoe ga je met de weerstand om en zorg je dat gesprekken daadwerkelijk iets opleveren? Lieke de Jong en Jesse Satink, projectleiders bij Nautus, ontwikkelden een succesvolle aanpak die zorgt voor meer begrip en gezamenlijke verbetervoorstellen.

De methode begint direct tijdens de sessie, legt Lieke uit. 'Iedere aanwezige krijgt een fictieve stakeholdersrol toegewezen, bijvoorbeeld als medewerker van een zorgcentrum naast het geplande azc. Deze profielen zijn gebaseerd op echte situaties, zodat deelnemers zich goed kunnen inleven in hun rol.'

De eerste gespreksronde vindt plaats aan tafels, met aan elke tafel verschillende fictieve stakeholders die zich buigen over een gemeentelijk plan. 'Zo ervaar je hoe het is om weerstand te voelen én te ontvangen,' zegt Lieke. 'Het kan lastig zijn om je eigen mening los te laten in je fictieve rol,' vult Jesse aan. 'Maar het gesprek zet je wel aan het denken. Die ander heeft misschien toch ook een punt.'

MEER PERSPECTIEVEN, MEER DRAAGVLAK

Tijdens deze ronde formuleert elke tafel verbetervoorstellen, die daarna plenair worden besproken. De methode is relevant, zeker nu er voor gemeenten grote wijzigingen aankomen in hun wettelijke verplichtingen. 'Wat gaat dat doen met de weerstand bij nieuwe plannen?' vraagt Lieke zich af. 'Hoe dan ook blijft het belangrijk om verschillende perspectieven mee te nemen. Dat vergroot het draagvlak bij inwoners en de raad.' Jesse: 'En hoe fijn is het als andere groepen in de samenleving het verhaal mede gaan vertellen? Dat is de kracht van ons format.'

PERSOONLIJKE VERBINDING DOOR TAFELGESPREKKEN

Jesse paste de methode van Nautus succesvol toe tijdens een inloopavond over een Oekraïne-

opvang, vlakbij een zorgcentrum. Ook bewoners en medewerkers van het zorgcentrum werden uitgenodigd. Alle perspectieven kwamen aan tafel. 'Het werkte goed dat er niet plenair van alles werd afgevuurd,' zegt Jesse. 'De frustraties richtten zich niet alleen op de gemeente. Mensen spraken naar elkaar uit wat hen bezighield. En ja, er waren zorgen.' Inmiddels ondernemen ouderen uit de zorginstelling en asielzoekers uit de opvang samen activiteiten en is er onderling contact tussen medewerkers. Jesse: 'Dat ontstond uit die avond. Door onze persoonlijke aanpak, met tafelgesprekken, ontstaat er wederzijds begrip en weten de betrokkenen elkaar daarna goed te vinden.'

ERVARING IN BUREN

Lieke merkte in de gemeente Buren hoe belangrijk het is om het goede gesprek te voeren. Tijdens een raadsvergadering kwamen meerdere inwoners inspreken. 'Hoe zou dat gaan?' Het verliep opvallend constructief, mede door de open houding van de gemeente. Inwoners kregen de ruimte om aan te geven welke zorgen nog niet waren meegenomen. Zo haal je alsnog waardevolle perspectieven op.' Draagvlak is essentieel, bij inwoners, raad en zeker ook bij partijen als het COA. Lieke: 'Het COA heeft soms andere belangen dan de gemeente, maar is zeker bereid om te luisteren, heb ik gemerkt. Onze aanpak helpt om het perspectief van meerdere partijen te begrijpen. Pas dan kunnen we werken aan oplossingen.'

OF WE ALLEEN GEMEENTEN HELPEN?

Ja. We doen niet anders. Want gemeenten hebben werk te doen. Serieus werk. In het sociaal domein, ons domein. Daar waar complexe vraagstukken spelen, waar beleid mensen raakt, en waar keuzes ertoe doen. Wij kennen dat speelveld en weten wat er speelt, en vooral: hoe je ermee omgaat. Met een frisse blik, gedeelde kennis en een aanpak die staat als een huis. De verantwoordelijkheid voor voortgang en kwaliteit, die ligt bij ons. Geen dikke rapporten, maar concrete stappen. Geen ruis, maar resultaat.

nautus